

**Κοινή απάντηση
του κας de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής
στις γραπτές ερωτήσεις E-3704/03, E-3705/03, E-3706/03, E-3707/03,
E-3708/03, E-3709/03, E-3710/03, E-3711/03, E-3712/03, E-3713/03,
E-3714/03, E-3715/03, E-3716/03, E-3717/03, E-3721/03, E-3722/03,
E-3723/03, E-3724/03, E-3725/03, E-3726/03, E-3727/03, E-3728/03,
E-3729/03, E-3730/03 και E-3731/03**

(28 Ιανουαρίου 2004)

Η Επιτροπή πληροφορεί το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου, στο πλαίσιο των 25 γραπτών ερωτήσεων σχετικά με τις κοινότητες της Ancona, Carrara, Firenze, Livorno, Macerata, Massa, Perugia, Pesaro, Pisa, Pistoia, Prato, Siena και Terni, ότι τόσο το Altener II όσο και το SAVE II τερματίστηκαν το 2002 και δεν ζητήθηκε να υποβληθούν ούτε υποβλήθηκαν άλλα έργα από τον Απρίλιο του 2003 και μετά.

Όσον αφορά τη γραπτή ερώτηση E-3716/03, η πόλη Pistoia υπέβαλε πρόταση για το πρόγραμμα Altener II, στο πλαίσιο της προκήρυξης υποβολής προτάσεων του 2001. Η πρόταση αυτή «Resred» δεν εγκρίθηκε και δεν χορηγήθηκε οικονομική στήριξη επειδή η έκθεση αξιολόγησης των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην πρόταση δεν καταδεικνυόταν επαρκής ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και δυνατότητα ανταπόκρισης που να εστιάζεται σε προμελέτες σκοπιμότητας κυρίως σε ιταλικούς και ελληνικούς δήμους· επιπλέον, άλλα προβλήματα σχετικά με την προτεινόμενη προσέγγιση, την ομάδα του έργου, τον προϋπολογισμό κλπ. οδήγησαν στην απόρριψη.

(2004/C 84 E/0124)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3719/03

υποβολή: Cristiana Muscardini (UEN) προς την Επιτροπή

(10 Δεκεμβρίου 2003)

Θέμα: Αξιολόγηση του κινδύνου που συνιστά ο ψευδάργυρος

Οι ενδιαφερόμενοι παραγωγικοί τομείς αναμένουν από χρόνια την έκθεση σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων που συνιστά ο ψευδάργυρος βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94⁽²⁾ που καθορίζει τις αρχές της. Στην απάντησή της στην προηγούμενη ερώτησή μου επί του ίδιου θέματος (29 Οκτωβρίου 2001), η Επιτροπή ανέφερε, ότι από το Σεπτέμβριο του 2001 σε τεχνική συνεδρίαση είχε ορίσει προθεσμία 18 μηνών προκειμένου να λάβει συμπληρωματικές πληροφορίες και/ή αποδείξεις για να τις συμπεριλάβει στην τελική έκθεση σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων. Οι 18 μήνες παρήλθαν και η απώλεια περαιτέρω χρόνου προξενεί οικονομικές ζημιές στη σχετική βιομηχανία.

Είναι δυνατόν η Επιτροπή,

- να ανακοινώσει ποια είναι τα εμπόδια που εξακολουθούν να καθυστερούν την ολοκλήρωση του φακέλου;
- να αναφέρει την ημερομηνία εντός της οποίας θα κλείσει επιτέλους ο φάκελος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σελ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 29.6.1994, σελ. 3.

Απάντηση του κ. Busquin εξ ονόματος της Επιτροπής

(26 Ιανουαρίου 2004)

Η βιομηχανία ψευδαργύρου ολοκλήρωσε τις συμπληρωματικές έρευνές της στο πλαίσιο της εκτίμησης της επικινδυνότητας για τον ψευδάργυρο, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που συμφωνήθηκε στην τεχνική

συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Γραφείου Χημικών Ουσιών (European Chemical Bureau – ECB) σχετικά με τις υπάρχουσες ουσίες (Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 της 23ης Μαρτίου 1993), τον Σεπτέμβριο 2001. Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής γνωστοποιήθηκαν τον Μάρτιο 2003.

Ο «εισηγητής» του φακέλου για τον ψευδάργυρο, δηλ. οι Κάτω Χώρες, καθώς και οι εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, εξέφρασαν την εκτίμησή τους για την εργασία αυτή, πλην όμως χρειαζόνταν περισσότερο χρόνο για να μελετήσουν το περιεχόμενο όλων των εκθέσεων. Κατόπιν τούτου, πραγματοποιήθηκε σειρά συζητήσεων στις τεχνικές συνεδριάσεις, με αντικείμενο τον τρόπο με τον οποίο θα έπρεπε να ενσωματωθούν και να χρησιμοποιηθούν, στην τελική έκθεση για την εκτίμηση της επικινδυνότητας, τα αποτελέσματα της μελέτης σχετικά με την βιοδιαθεσιμότητα του ψευδαργύρου. Η συζήτηση αυτή ολοκληρώθηκε στην τελευταία τεχνική συνεδρίαση, τον Δεκέμβριο 2003. Τώρα, ο εισηγητής θα καταθέσει πλήρη έκθεση για την εκτίμηση της επικινδυνότητας, στις αρχές του 2004, η οποία πρόκειται να συζητηθεί στην επόμενη τεχνική συνεδρίαση του Μαρτίου 2004. Η Επιτροπή προσδοκά ότι, στην εν λόγω συνεδρίαση, οι εμπειρογνώμονες των κρατών μελών θα είναι σε θέση να ολοκληρώσουν τις συζητήσεις για τον φάκελο «ψευδάργυρος».

(2004/C 84E/0125)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3778/03

υποβολή: Jürgen Zimmerling (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(11 Δεκεμβρίου 2003)

Θέμα: Προστασία του δικαιώματος της προσωπικότητας

Η προστασία του δικαιώματος της προσωπικότητας του ατόμου είναι πολύ διαφορετική εντός της ΕΕ. Έτσι λόγω χάρη, σε μερικά κράτη μέλη το βάρος της ευθύνης της απόδειξης προσβλητικών για την ιδιωτική ζωή ενός ατόμου δηλώσεων φέρει το πρόσωπο (νομικό ή φυσικό), που διαδίδει αυτές τις δηλώσεις, ενώ σε άλλα κράτη μέλη αυτό δεν ισχύει. Σε ορισμένα κράτη μέλη για παράδειγμα, η προστασία της ιδιωτικής ζωής υποχωρεί έναντι της ελευθερίας του τύπου στην περίπτωση των «επωνύμων της επικαιρότητας» (ανάλογη υπόθεση εκκρεμεί αυτή τη στιγμή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων).

Θεωρεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απαραίτητη την κατάθεση προτάσεων για την καθιέρωση ικανοποιητικού επιπέδου προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη, και πιστεύει ότι είναι σε θέση να το υλοποιήσει; Θεωρεί η Επιτροπή σκόπιμη – με βάση το άρθρο 7 της πρότασης κανονισμού για τις εξωσυμβατικές ενοχές – την πρόταση νομοθεσίας, η οποία θα προβλέπει την επιβολή προσηκουσας χρηματικής ποινής λόγω προσβολής των δικαιωμάτων της προσωπικότητας του ατόμου;

Απάντηση του κ. Vitorino εξ ονόματος της Επιτροπής

(30 Ιανουαρίου 2004)

Η Επιτροπή συμερίζεται την ανάλυση του Αξιότιμου Μέλους του Κοινοβουλίου που επισημαίνει τις διαφορές που χαρακτηρίζουν το ουσιαστικό αστικό δίκαιο των κρατών μελών σχετικά με την προσβολή της προσωπικότητας και την προστασία του ιδιωτικού βίου.

Η Επιτροπή δεν σκοπεύει προς το παρόν να προτείνει εναρμόνιση του ουσιαστικού αστικού δικαίου όσον αφορά την αστική ευθύνη των κρατών μελών σχετικά με τα δικαιώματα της προσωπικότητας που αφορούν κυρίως μη υλική ζημία, η αξιολόγηση των οποίων από τη δικαιοσύνη εξαρτάται κατά πολύ από την τοπική κοινωνικοοικονομική κατάσταση. Οι συζητήσεις του Συμβουλίου για την πρόταση «Ρώμη II» της Επιτροπής σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο σε μη συμβατικές υποχρεώσεις, έδειξαν ότι όλες οι κοινοτικές πρωτοβουλίες σχετικά με την ελευθερία του τύπου είναι ευαίσθητου χαρακτήρα λόγω της στενής τους σχέσης με τη δημόσια τάξη και τις συνταγματικές αρχές των κρατών μελών.

Η πρόταση «Ρώμη II», παρόλο που δεν επιδιώκει την προσέγγιση του ουσιαστικού δικαίου, επιδιώκει ωστόσο να βελτιώσει το επίπεδο ισότητας μεταξύ των θυμάτων παράβαση δικαιωμάτων της προσωπικότητας αφού προτείνει την ισχύ του ίδιου νόμου ασχέτως από το κράτος μέλος στο οποίο έχει ασκηθεί η προσφυγή. Ο σκοπός της πρότασης αυτής είναι να βελτιώσει τη δυνατότητα πρόβλεψης της νομικής θέσης των θυμάτων διασυνοριακών διαφορών.